

Charles Degeyter, Olga Fedorova, Indrikis Gelzis, Brendan Lynch & Caroline Schattling Villeval

21.04 - 02.06

Tatjana Pieters heet u van harte welkom op 'Reverse(d) Radicalism', samengesteld door Tatjana Pieters, met werk van Charles Degeyter, Olga Fedorova, Indrikis Gelzis, Brendan Lynch & Caroline Schattling Villeval.

'Radicalisme', dat komt van het Latijnse woord 'radix' en 'wortel' betekent, geeft het gevoel van een 'wortel en tak' of fundamentele benadering van politiek, eerder dan één die 'doet en herstelt'. Radicalisme suggereert eerder een complete dan een geleidelijke verandering. Halverwege de negentiende eeuw noemden liberalen die wilden laten zien hoe progressief ze waren zichzelf 'radicalen'. Hoewel het van oudsher geassocieerd wordt met links, wordt 'Radicalisme' ook gebruikt om extreem rechtse partijen aan te duiden. (Bron: <https://www.abdn.ac.uk/radicalism/understanding.shtml>)

Met deze tentoonstelling nodig ik de kijker uit om na te denken over het radicalisme van onze tijd en wil ik een meer evenwichtige en geleidelijke benadering van verandering voorstellen. De huidige staat van onze wereld laat zien dat elke verandering die aan mensen wordt opgedrongen, of die nu links, midden of rechts georiënteerd is, weerstand en lijden veroorzaakt. De zachttaardigste manier om de maatschappij te veranderen is door bereid te zijn onszelf stap voor stap te veranderen in meer compassievolle wezens, en ernaar te handelen, vanuit de wortel of essentie van wie we zijn, wat een veranderlijke staat van zijn is.

Deze tentoonstelling brengt 5 kunstenaars samen met verschillende culturele achtergronden die zich op een speelse, esthetische, provocerende, innovatieve manier bezighouden met 'aan de basis van de samenleving'-thema's zoals moederschap, welzijn, leven & dood, westerse conventies, vergankelijkheid, het niet-traditionele, het herstructureren van realiteit & identiteit, ... Nieuwe benaderingen van het maken van beelden worden gecombineerd met een hernieuwde ervaring van bekende onderwerpen & media.

Ik kijk ernaar uit om je te verwelkomen in een wereld die de vreedzame coëxistentie van meerdere perspectieven en wezens voor ogen heeft, met als doel een samenleving te creëren waarin we allemaal kunnen zijn wie we willen zijn zonder radicaal te hoeven zijn.

Het multidisciplinaire werk van **Charles Degeyter** houdt zich bezig met thema's als antropologie, natuurgeschiedenis en populaire cultuur. Vaak verborgen onder een charmant kitscherig maar misleidend uiterlijk, is de basis van zijn werk het opwerpen van kritische vragen over het westerse antropocentrische wereldbeeld waarmee hij is opgegroeid. Degeyter, die is opgeleid als industrieel ontwerper, probeert innovatieve productietechnieken te gebruiken met de meest uiteenlopende materialen, zoals in de lopende serie 'Pet Sarcophagi', zijn alternatieve benadering van vergankelijkheid. De uiteindelijke transformatie van een huisdier in een geliefd speeltje na zijn dood lijkt een logische voortzetting van de bestaansreden van het dier. In overeenstemming met zijn presentatie in het Universiteitsmuseum Gent presenteren we een nieuw oeuvre met een reeks frottages van nieuw geconstrueerde petroglyfen die gebaseerd zijn op reconstructies van de jeugtherinneringen van de kunstenaar.

Olga Fedorova werkt op het snijvlak van fotografie, schilderkunst, digitale beeldvorming en installaties. Met behulp van driedimensionale software creëert Fedorova vormen die lijken op kant-en-klare modellen en plaatst ze in ruimtes en landschappen die worden gekenmerkt door hun aseptische, klinische sterilität en afstandelijke, onpersoonlijke sfeer. De beelden van Fedorova, met hun surrealistische, dystopische presentatie, roepen ongemakkelijke, droomachtige toestanden op die zowel vertrouwd als vreemd, troostend en verontrustend aanvoelen.

Geboren in een familie van kunstenaars en architecten, kort voor de val van het IJzeren Gordijn, maakt **Indrikis Gelzis** muursculpturen in metaal, hout en textiel die abstracte voorstellingen van grafieken verbeelden, maar met een weigering om werkelijke gegevens te gebruiken. Voor de kunstenaar komen gegevens voort uit persoonlijke ervaringen, verbeelding, herinneringen, verwijzingen naar de kunstgeschiedenis, situaties en andere materiële en immateriële informatie. Deze mensachtige, architecturale sculpturen zijn met behulp van 3D-software uit een virtueel beeld gevouwen en bevatten moeizame fysieke arbeid van lassen, buigen, slijpen, branden, oliën en naaien. De schilderachtige kaders van Gelzis weerstaan expliciete interpretatie en zijn zowel softwarematig 'gemaakt' als overgelaten aan 'puur toeval'. Gelzis versterkt zijn metalen sculpturen door zichtbare verbindingsknooppunten, diverse texturen van kledingstukken en micro-architecturen die de werken zelf in scène zetten. De verschillende kijkhoeken plaatsen de sculpturen in verschillende zones en nodigen uit om gegevens voor iets anders te worden.

Brendan Lynch groeide op omringd door straatkunst, graffiti, strips en cartoons en is vooral bekend om zijn unieke abstracte werken die de altijd aanwezige dialoog tussen lage en hoge kunst omarmen. Lynch gebruikt verschillende media, met een voorliefde voor niet-traditionele en profane materialen zoals surfwas, sigarettenas, chips en zelfs teennagelsnippers. Gedurende een aantal jaren leerde en experimenteerde Lynch met de instructievideo's van Bob Ross over schilderen. Enkele werken die uit dit proces zijn voortgekomen zijn de 'Entrance Stone', een multimedia-installatie, en werken die vaak de muren van de galerie en landschappen in elkaar laten overlopen. De kunstenaar manipuleert patronen, herhalingen en kleuren om originele droomlandschappen te creëren. Vergeleken met de strakke composities van Ross geeft Lynch de voorkeur aan de ijle ruimte tussen incompleetheid en voltooiing.

Het onderzoek van **Caroline Schattling Villeval**, geleid door het dagelijks leven en de beperkingen ervan, bevraagt de plaats die aan moederkunstenaars wordt gelaten. Het bevraagt ook de vormen van afgeleide psychologieën, de politieke en persoonlijke posities die verbonden zijn met het gebod tot geluk in onze maatschappij. Haar praktijk omvat tekst, geluid, video, schilderkunst en installatie.

Charles Degeyter (BE, 1994) woont en werkt in Gent (BE). Hij studeerde Industrieel Ontwerp aan de Universiteit van Gent (BE). Wonderkamer van de waarheid' is nu te zien in GUM, Gent (BE). Tentoonstellingen zijn o.a. 'Finis Terrae', georganiseerd door Geukens & De Vil, Antwerpen (BE), 'Going Down', Northern-Southern, Austin (US), 'Search Party', Tatjana Pieters, Gent (BE), 'the Crawling Space', Tatjana Pieters, Gent (BE), 'Kunstenfestival LOSS', SABK, Zottegem (BE), Sint-Baafskathedraal, Gent (BE), 'PASS' gecureerd door Kris Martin & Jan Hoet jr, Vlaamse Ardennen (BE), Verbeke Foundation, Kemzeke (BE) en 'No Pop No Up' van Jan Hoet jr., Gent (BE).

Olga Fedorova (RU, 1980) woont en werkt in Brussel (BE). Fedorova had tentoonstellingen in Watermans Arts Centre in Londen (UK), Ojartspace in Istanbul (TU), Palazzo San Giuseppe in Polignano a Mare BA (IT), Art4museum in Moskou (RU), en Annka Kultys Gallery in Londen (UK). Groepstentoonstellingen zijn onder andere Mudel, Deinze (BE), Safari Studio in Kortrijk (BE), Biënnale van België in Floraliënhal Gent (BE), Electromuseum in Moskou (RU) en Future Gallery in Berlijn (DE). Ze was ook te zien in virtuele tentoonstellingen zoals The Wrong Biennale, DaDa Club Online en Felt Zine.

Indrikis Gelzis (LV, 1988) woont en werkt in Riga (LV). Gelzis behaalde een MA in Visuele Communicatie aan de Kunstacademie van Letland (Riga, LV) en een Postgraduaat aan het HISK - Hoger Instituut voor Schone Kunsten (Gent, BE). Geselecteerde solo en twee-persoonstentoonstellingen: Watery Day's Eye, Kim? Centrum voor hedendaagse kunst. (Riga, Letland, 2023). VAGABOND / A Place Hard to Place, Jenny's (New York, 2022); Yawn holding Fields, Tatjana Pieters (Gent, 2022); Figure of Everything, Castor (Londen, 2020); Pause for the Cause, CINNAMON (Rotterdam, 2019); TABLEAU, ASHES/ASHES (New York, 2019); Nightball effect at King's Leap (New York, 2019). Recente groepstentoonstellingen: The 4 Gate Connection, Tatjana Pieters (Gent, 2020); Doors of Paradise, Union Pacific (Londen, 2018); Superposition, Joshua Liner Gallery (New York, 2018). Zijn werken zijn opgenomen in de collecties van het Lets Nationaal Kunstmuseum; Museum voor Recente Kunst / Roemenië; S.M.A.K. The Municipal Museum of Contemporary / België; The Lewben Art Foundation / Litouwen; CELINE ART PROJECT / FRANKRIJK; Paul Thiers Collection / België; Alain Servais Family Collection / België; Antoine De Werd Collection / Nederland; Tanguy Van De Weghe Collection / België; Frédéric de Goldschmidt Collection / België; Wang Jianlin Collection / China; Colin Fernandes Collection / VS; Zuzans Private Collection / Letland.

Brendan Lynch (VS, 1985) woont en werkt in Los Angeles (VS). In 2009 studeerde hij af aan de Education School of Visual Arts met een B.F.A. en in 2011 behaalde hij een M.F.A. aan de School of Visual Arts in New York City. Lynch had solotentoonstellingen in Bugada & Cargnel, Parijs; Veta, Madrid; White Cube, Londen; Untitled Gallery en Art in General, beide in New York; Rodolphe Janssen, Brussel; en Thomas Brambilla Gallery, Bergamo. Lynch heeft deelgenomen aan groepstentoonstellingen in de Fondazione Pino Pascali, Italië; Museum Dhont-Dhaenens, België; The Bathurst Regional Art Gallery, Australië; Zabudowicz Collection en Jonathan Viner, in Londen; Anonymous Gallery, Mexico City; Garage Center for Contemporary Culture, Moskou; American Academy, Rome; Zach Feuer, Mark Fletcher en Deitch Projects, New York.

Caroline Schattling Villeval (CH, 1995) woont en werkt in Genève (CH). Haar werk is tentoongesteld op verschillende locaties in Zwitserland en in het buitenland in solotentoonstellingen zoals: StéréoMimicry, Salle Crosnier, Genève (12.01-10.02.2024); good boy, Hasch, Marseille (2023); No firing, with Paul Paillet, Espace 3353, Carouge (2021); Chiara Chiara, Zabriskie Point, Genève (2020); Being fucked, Lokal-int, Biel (2020). Ze heeft ook deelgenomen aan verschillende groepstentoonstellingen, waaronder: Basel Social Club met Joyfully waiting, Basel (2023); MINIMIRACLES, Sonnenstube, Lugano (2023); Bourses déliées - Arts Visuels, Halle Nord, Genève (2022); Prix Kiefer Hablitzel, Art Basel, Basel (2022); L'Esprit d'escalier, met Paul Paillet, Centre d'édition contemporaine, Genève (2022); Plaisirs Minuit, Forde als onderdeel van het Fesse-tival, Genève (2022); Peeping through the looking glass, Set Space, Londen (2021); Fotoromanza, Le Commun, Genève (2021); Silicon Malley, Prilly (2020); Weaving home, Limbo Space, Genève (2020).